

ACC. N:R M. 12126:1.

Dansket och Svensket.

Några gamla har talat om, då de som unga var i Danmark. Allt så för
omkring 65 år sen. Di berättar att de med allt gick med mera fart.

En gammal har sagt, att läsa med utfordring av hästarna gick de med
större hast, och se på en häst gick nästan automatisk. För så långt
tillbaka var de åtminstone bland bönderna, allt arbete slitsamt.

Med utfordring fick di ju ess, och läsa vatten och foder till alla djur.

På sådana villkor var här många som tog in till Danmark. Di tyckte
de var bättre både med betelning och arbets tid. Maten var ju för i
tiden alltid dålig hos bönderna, här, så de gjorde rätt till att di reste.

Men här var ju di som även var roade av att studera lantbruket, sär-
skilt kreaturen. Men även från Danmark kom till Sverige många

Jag minns när vi var på betorna på Landskrona slätten där var
vid flöttstugan danska mejerist, i bland danskt befall, som skulle läsa
lantbruk. Där var gott om danska flickor och så, och gifta kvinnor.

Men även från Sverige tog flickor över till Danmark, om sommarens
på betor. Di var roade av att komma där in. Från Småland tog di in
till Odense där stamma många hela sommarens. Småland har ju alltid varit
kerget.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lufs 84.

1

Här i från var svenskor som tog tjänst i Danmark. En gammal tala ofta
an, när hon hade tjänst hos en Amagerfjering. Hon tyckte de var bättre
di och grönsaker som Amagerfjeringen for in till stan med. Allt ar-
beta gick liksom lättare undan. Här är även flera som gift sig där.
inne och fått de bra. Men många her ju är flera skäl kommit hit
igen. I fråga om yakeskicklighet, och slughet var ju danskarna
överhögna. Så långt tillbaka, som då förgrämnarna körd stadresor
var vicka (omkr. 65, 70 år sen) tala gamla di kom i beröring med många
typer vid hamnen. De var inte så noga med varken tull, eller pass.
Då kom många sämre typer hit, danska häffare, siltelätare som gick
över, kunde medföra många sådana. Här var sådana som kom hit, och
de blev aldrig utrest varken hur di kommit, eller varifrån di stamma
Di gamle så alltid di kunde resa på falska bebygg. Di blev häffare,
Här var skräddare som bosatt sig i Höjrenhamn.

De var ju mer sälsynt på 1800 talats mitt att någon dansk kom och blev
bosatt. Här var ett par hus som fick namnen efter en dansk. Han bet-
ledes alltid dansken. Ett i Benarps och ett i Ståjunge. Båda husen kallades
danskahusen. En där kom ny ägare blev de danska mäls pärson, å danskabjörn
Här

På 1800 talet var här flera gods och herregårdar som ägdes av danska. Där som då var mejeri och gårdarna var ofta danska mejerska. På så sätt kom många ändringar till danska. Di så alltid, da går efter danskt minster. I mejeri skulle di vara skickliga. Danskar har ofta hälsat på här, de har ju dels varit släkt, eller hälsa på gamla. En del har ju velat visa hur förnäma di har blivit. Vid husderna gjordes nog många affärer, men inåt landet kunde de ju endast sika med dem som hördes stadsreser. Kunde danskerna lura svenskarna gjorde di da. Gamla tala ofta om, di var i dispyt med, som uttr. var, hamnkusa. Di tala om, di lärde å stå danska skalla. Föreningar, och nyordningar, kom nog i viss mån till, genom att danskar köpte gårdar här. En arbetare som varit hos en dansk, som kom till en svensk, kunde den ju förmedla mera praktiska och bättre metoder. Danskar och svenskar tog mycket intryck av varandra. När di träffades och gästa varandra, eller annars träffa en dansk. De som di tycktes häddes praktiskt skulle di försöka. När gång kunde där ju komma danskar till onarknaden, i Hörby. Men om de var danska varor, eller nåt som di fått från Malmö vet man inte.

De har ju gärna varit sed, att di som varit i Danmark, visat hur di danska kakorna var. Mera allment är de nu, här finns ju danska väfflar, och inerbred, i stället för kullar.

Här har alltid rätt affärsförbindelser mellan Sverige och Danmark.

För i tiderna kunde di ju föra varor fram och tillbaka, de var inte så noga med tullen. Mycket kunde di få i Malmö, som var danskt.

Di skicka bud efter kungens bröckkarameller av Danmark, brunt socker, lakris stänger, i kättdväg som di skulle överföra beruka di dra de på sig för att lura tullen. En berättelse om en som hade köpt en klocka i Danmark, och skulle ha över, hon hade väl köpt den billigt.

För att gömma den för tullen hade hon stoppat den in i halet, (de var en kringla) men inte tänkt på att stanna den. Kulleraggarna hörde ju en klocka ticka men kunde inte finna den bland kläderna. Men till sist hörde di var hon var gömd. Där tog di den.

Värst var de ju att begripa danskarnes räknesätt, och ritet. De har ju alltid varit besvärligt. Svenskarna uttr. sig ofta så, om en bara begrebe ha di stöckernasona, sa jag minns en gång en danska kom in i en affär i Skärby o begärde ett pund salt, bidredet kom med en stor säck (svenskt) p. 1/2 kg